

(70. 2.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 11 November 1908.)

Behalve voor de reeds in de Memorie van Toelichting en in het Voorloopig Verslag genoemde doeleinden, zou vrijdom van suikeraccijns kunnen worden verleend voor de vervaardiging van kleurstoffen, o. a. ultramarijn. Bij die vrijdommen zal de aard der denatureermiddelen voldoende waarborg tegen misbruik kunnen opleveren. Ook zal worden nagegaan of vrijdom kan worden toegestaan voor de bereiding van bijenvoeder. Dat in dit geval de noodige waarborg niet hoofdzakelijk in eene vermenging met andere stoffen is te zoeken, ligt voor de hand.

Wanneer veevoeder wordt vervaardigd met melasse, plegen daarbij gebezigd te worden fijn gemalen turf of turfstrooisel, bostel, kaf, moutkiemen, zemelen of andere dergelijke stoffen en wel in zoodanige hoeveelheid, dat pogingen om de melasse uit het fabrikaat af te scheiden, niet te vreezen zijn. Wanneer suiker in vasten vorm voor de bereiding van veevoeder mocht worden gebezigd, zullen voor de vermening wellicht nog andere, voor het vee niet schadelijke, stoffen in aanmerking moeten komen. Voor zooveel noodig, zij echter opgemerkt, dat, alvorens hieromtrent eene regeling wordt getroffen, adviezen van deskundigen en belanghebbenden zullen worden ingewonnen. Wat de bereiding van glycerine- of transparentzeep betreft, hebben genomen proeven reeds voldoende licht gegeven.

De opmerking van de leden die van meening waren, dat ten aanzien van industrieën zooals de fabricage van chocolade, jams en dergelijke, dezelfde gunstige bepalingen behoorden te worden vastgesteld, is, blijkens het Verslag, reeds

bestreden op eene wijze waarmede de ondergeteekende zich geheel vereenigt.

Art. 2. Ook de ondergeteekende is van oordeel, dat het met het oog op de eischen der practijk moeilijk is een anderen dan den voorgestelden weg te volgen en dat daaruit geen bezwaren zullen voortvloeien. Er zijn op het gebied der indirecte belastingen tal van bestuursmaatregelen waarbij wettelijke beginselen nader zijn uitgewerkt en waarvan de overtreding strafbaar is. Van daaruit gerezen bezwaren is nimmer iets gebleken.

Uit de redactie van art. 2, die vrijwel gelijkkluidend is met die van art. 2 der wet van 18 Juli 1904 (*Staatsblad* n°. 190), kan, naar het den ondergeteekende voorkomt, niet met grond worden opgemaakt, dat eene overtreding door één persoon begaan, den vrijdom ook voor anderen zou doen vervallen. Uit het zinsverband volgt, dat het woord „vrijdom” hier in subjectieven zin is gebezigd, en niet in den zin waarin het, als onderwerp eener algemeene regeling, voorkomt in art. 1.

Er behoeft geen vrees te bestaan, dat eene onbeteekenende overtreding van den algemeenen maatregel van bestuur het gevolg zal hebben, dat den belanghebbende voor altijd of voor een bepaalden tijd vrijdom van accijns wordt ontzegd. Hiertoe is tot dusver, niettegenstaande er ettelijke honderden personen vrijdom van accijns of van invoerrecht genieten, slechts zeer zelden overgegaan, namelijk alleen in de enkele gevallen, waarin uit eene ernstige overtreding bleek, dat de belangen van de schatkist in gevaar waren.

Er is nimmer aan gedacht, dat de intrekking van den vrijdom of van eene in verband daarmede verleende vergunning zou moeten worden beschouwd als eene door den rechter op te leggen bijkomende straf. Die intrekking is steeds, en naar het den ondergeteekende voorkomt te recht, aangemerkt als een maatregel van administratieven aard, en het woord „onverminderd” geeft te kennen, dat die opvatting ook hier is gehuldigd.

De Minister van Financiën,
KOLKMAN.